

Meer dan wat het oog ziet

Angela van Son - gedichten

Greetje van Son - fotografie

Titel: Meer dan wat het oog ziet

Copyright © 2020

© Fotografie Greetje van Son

© Tekst Angela van Son

Redactie: Anita van Son

Vormgeving en lay-out: Angela, Greetje, Anita van Son

Uitgegeven in eigen beheer

grekenrooi@gmail.com

angela@vansontrainingen.nl

NUR 306

NUR 653

Druk: eerste druk

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord

Het idee kwam van Angela: 'Mam, zullen wij samen een boek maken?'

Dochter Angela is reeds jaren actief met poëzie. Via plaatsing op haar Engelstalige blog en door enkele publicaties in internationale online magazines, heeft ze veel positieve reacties op haar gedichten ontvangen. Speciaal voor dit boek heeft ze haar gedichten in het Nederlands vertaald.

Ook moeder Greetje wordt veel lof toegekend voor haar fotografische resultaten. Ze won o.a. prijzen bij CEWE Photo Challenge en bij de Nederlandse Fotobond. Bij de kunstzinnige fotowebsite 1X.com worden talrijke foto's van haar gepubliceerd.

Het idee om deze verschillende artistieke uitingen te combineren in een boek vond 'mam' dan ook een uitstekend idee. Het werd een zoektocht uit honderden gedichten van Angela en uit duizenden foto's van Greetje. De gedichten en foto's moesten uiteraard elkaar versterken

Na het maken van de selectie en de eerste lay-out kregen Angela en Greetje hulp van zus en dochter Anita. Met meer dan 25 jaar ervaring als redacteur bij Uitgeverij Zwijsen, kon zij vakkundig de puntjes op de i zetten. Dit deed zij bij het controleren van de teksten en met waardevolle suggesties voor de lay-out.

Wij zijn dan ook bijzonder trots dat we door middel van deze unieke samenwerking dit boek kunnen publiceren, waarin we eveneens de bewondering voor elkaars werk laten zien.

Angela, Greetje, Anita



Tabula errata

Ondanks dat
ik veel
ben
is er
veel
dat ik
niet ben

Ochtendstond

Hij tikt, trommelt, rommelt, stommelt – het is ochtend

Ik mompel, kreun, stamel, steun –

het is ochtend

Hij jubelt, juicht, jakkert, suist – het is ochtend

Ik klungel, knoei, pruttel, broei –

het is ochtend

Alles ritselt, ruist, gonst, bruist – ook deze ochtend

Ik mok, brom, blaf, grom –

ook deze ochtend

Hij giert, kliert, klatert, schatert – elke ochtend

Ik sputter, tier; ben jaloers op zijn plezier

– want het is ochtend



Positief geheel

Waarom zou perfectionisme
een gebrek zijn?
Het enige wat ik doe
is gebreken bestrijden.



Ik ben de weg kwijt

Ik ben de weg kwijt
Kan iemand me vinden?
Huilend op een straathoek
Werd ik voor het laatst gezien

Ik weet dat ik rechtsaf sloeg
En het verkeerde pad op ging
Hoewel mijn tranen gedroogd zijn
Blijft mijn beeld wazig

Ik herinner me een beslissend moment
Een ongemaakte keuze
Daarna vervaagde alles
– zouden mijn tranen gelogen hebben?

Ik ben de weg kwijt
Kun jij me vinden?
Google Maps wijst je de weg
Als jij mijn lengte- en breedtegraad weet





Trekkracht onbekend

Je hebt mijn lachebek gebroken
maar tekende een *smiley* op het gips

stabiele scheurgroei
spanningen worden herverdeeld
een karakteristiek breukpatroon

Je hebt mijn lachebek gebroken
Splinters sneden stabiele zenuwbanen door
doorboorden zachte weefsels

lichamen met scheuren
ontberen goede samenhang
een grenswaardeprobleem
zonder niet-triviale oplossingen

Je hebt mijn lachebek gebroken
De röntgenfoto's trokken artsen aan
'Een gecompliceerde breuk', constateerden ze guitig
en giehelden, grinnikten, gierden

functioneel stabiele fixatie

Ze hebben het gegipst

plastisch vervormen kan niet

Jij tekende je *smiley*

belastingpieken
restspanningen
bros gedrag

Je hebt mijn lachebek gebroken

Het is genezen
maar het doet pijn
wanneer ik grimas

trekkracht onbekend

Openbaring

Jezus stierf

ik knik

voor onze zonden

kippenvel

maar niet de mijne

tranen

Ik ben verloren





Raak

De vijand van binnen
mikt, zet aan

Ik kijk in de spiegel
om terug te slaan

De vijand van binnen
scoort!

in eigen doel
De spiegel breekt

De vijand van binnen
juicht – en ik?

Ik schilder een zelfportret
van mijn hersenen
die bloeden



Plastic verval

Ons huis heeft plastic raamkozijnen
ze zijn smoezelig wit en
een paar graden te scheef
om recht te zijn

Ons huis heeft een plastic voordeur
hij is vies wit en
lijm houdt de brievenbus
niet op zijn plek

Ons huis heeft een plastic achterdeur
hij is vies wit en
maakt het ventileren van het huis makkelijk
door krom te zijn

Ons huis heeft een plastic raam
het is vies wit en
altijd gesloten
het mist een handvat

Het plastic was ooit helder
glanzend, nieuw
gemakkelijk te onderhouden
en in de mode

Nu is het wit
kierend, krom
gemakkelijk te onderhouden
en sneu





Reprise

Ik bleef maar denken aan dingen die je me nooit hebt aangedaan

Ik bleef maar denken: 'dat doet geen pijn'

Ik bleef maar denken aan de dingen die je me nooit verteld hebt

Ik bleef maar denken – het deed pijn

Diamonoloog

Onlangs praatte ik tegen mezelf
en ik merkte dat ik mezelf voorloog
Ik probeerde de leugens te betrappen, maar dat lukte niet
Ik kreeg alleen ontwijkende antwoorden

Ik werd kwaad op mezelf, maar het hielp niet
Ik gaf geen duimbreed toe
Ik zette mijn zaak uiteen, maar ook dat hielp niet
Ik haalde gewoon mijn schouders op

Uiteindelijk gaf ik het op en zei tegen mezelf
‘Ik praat niet meer tegen je’
en trok me mokkend terug in m'n verdomhoekje
weigerend nog een woord te spreken

Met een onhoorbare zucht glimlachte ik, opgelucht
Ik had gewonnen!



Beste I.C.,

Wat vind je van het huis, nu ik weg ben?

Het is er vast rommelig, stoffig en leeg.

Geef je jezelf de schuld, nu ik er niet ben?

Heb je je op je kop gegeven, voor prutswerk?

De suggestie gewekt dat jij het was die me wegjoeg?

Ik vraag me af hoe het met je gaat zonder mij.

Ik gok dat je je verveelt, je nutteloos voelt, niet weet wat je met jezelf aan moet.

Je dacht dat ik je zou missen. In plaats daarvan mis jij mij.

Ik heb een fantastische tijd zonder dat jij me in de rondte commandeert.

Ik ontdek wat ik wil, waar ik om geef, waar ik naartoe wil.

Ik geniet van het leven, vind het fijn wie ik ben.

Ik voel dat ik mezelf eindelijk leer kennen en leef zonder angst.

Beste innerlijke criticus,

Ik weet niet zeker wanneer ik terugkom.

Kun je de planten water geven en de kat voeren?

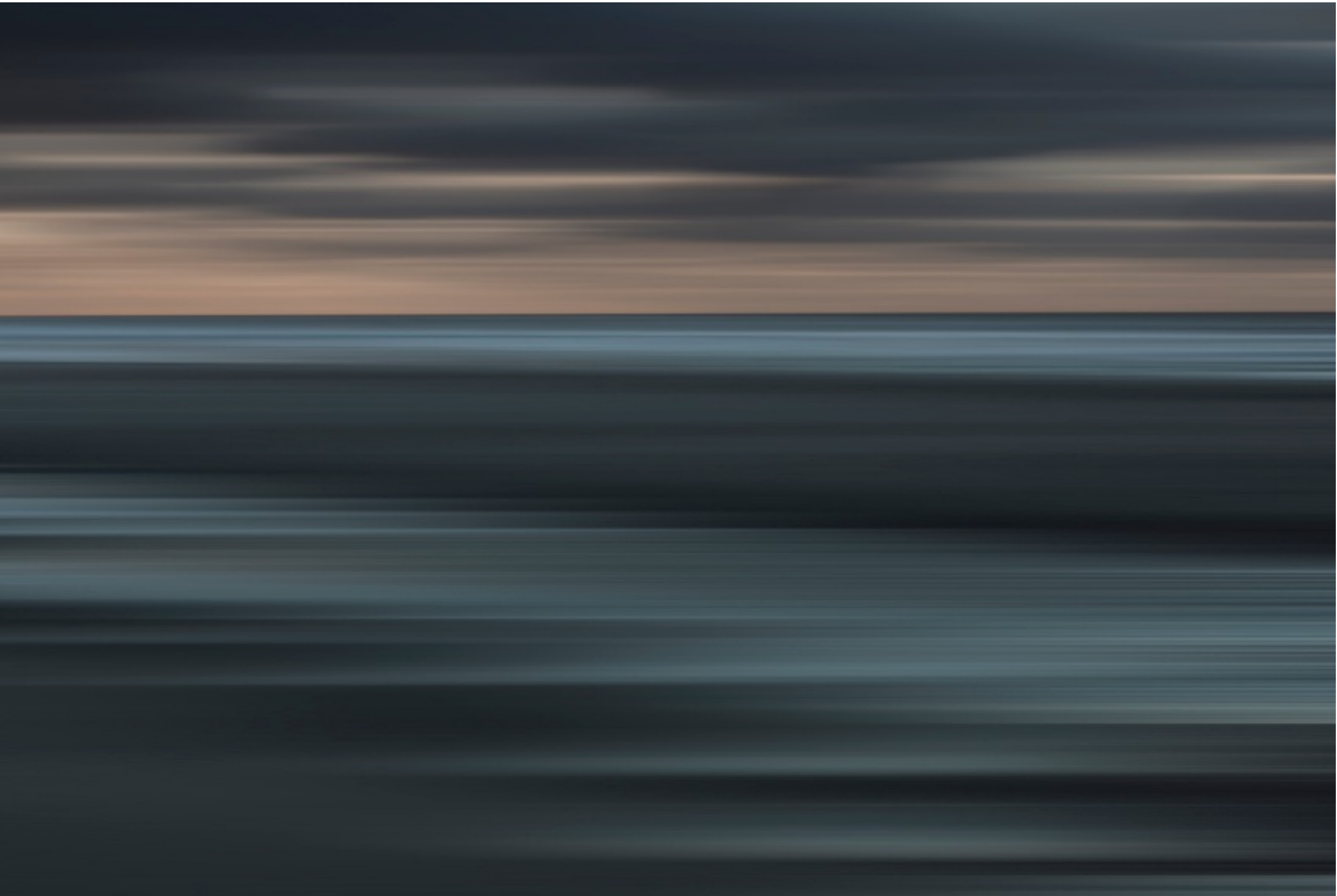
Jij weet beter dan ik hoe dat moet.

Je hoeft de post niet uit het zicht te leggen, ik ben niet bang voor inbrekers.

Ik heb alles van waarde meegenomen.

Met vriendelijke groet,

Ik





Doet het pijn?
Alleen als ik besta

Als ik mij was

Als ik mij was?
Ik zou me realiseren
hoeveel wij allemaal
betekenen voor elkaar
ook degenen die het niet kunnen voelen

Die duisternis in je hersenen
die beweert dat je niet goed genoeg bent
– die liegt

Je kunt het merken
aan hoe hard hij werkt
hij stuurt constant herinneringen
omdat hij bang is dat je hem niet zult geloven

Al die kleine dingen
die volgens de donkere wolk niet tellen –
ze maken het verschil voor iemand anders

Misschien is het een knipoog naar een vreemde
Misschien is het een *like* op Facebook
Misschien maakte je iemand aan het lachen
Misschien voelde iemand zich beter door jou

Wanneer je hersenen overuren maken
om je te vertellen dat je er niet toe doet
dan weten ze dat ze liegen
– anders deden ze het rustig aan

Soms maak jij het kleine verschil
dat levensgroot is
voor iemand anders

Als ik mij was
zou ik het je laten weten:
ik wil jou in mijn leven
ik steun je
ik geef om hoe je je voelt
ik ben bereid om er voor je te zijn in slechte tijden
ik wil graag je goede tijden samen delen
ik ben bereid je mijn grenzen te laten weten
zodat je weet dat je altijd veilig bent bij mij
– geen leugens –
slechts mijn eigen tekortkomingen
omdat ik ook een mens ben

Als ik mij was
zou ik blij zijn met jou
precies zoals je bent





Wachtend op voldoening

De tijd was hier
maar zei niks
gewoon een van de ongenode gasten
die kwamen getuigen, viëren
dat de tijdperken verjaarden

Dageraad en schemering botsten
schaduwen creëerden stromen van licht
de horizon loerde naar mij
barstte, spleet open,
de geur van versgebakken verf
bladderde af in onnodige lagen

Tijd is hier
Ik ben niet afgezonderd van mijn mensen
verdriet en medeleven klinken ons vast
spel en gelach verenigen ons
geen nees of jaas
geen haddikmaars of konnikmaars
wiewezijn is ongescheiden

Tijd zal komen
de vierkantswortel van een emotie
valt samen met reizen in ruimte en tijd
met mijn metalen dromen
foutloze dimensies, moeilijk te vatten
oneindigheid onbekend

DNA verspreidt geheime boodschappen
wachtend op voldoening

Hel

Het was een briljante zet
om me op te sluiten
in de hemel

Kijkend uit mijn raam
zie ik witte wolken
vredig zweven

Het weer is mooi
mensen glimlachen,
zeggen hallo, zwaaien

Een gevoel van eeuwige lente
teer groen, krokus geel
witte lammeren

Ik knars mijn tanden –
weer een glimlach,
meer narcissen!

God, laat me gaan,
laat me alsjeblieft gaan!
Je hebt gewonnen

Het was een briljante zet
om me op te sluiten
in de hemel





Blindganger

Mijn dromen zijn hiervan gemaakt:
ik zwevend op luchtstromen
naar believen, geen angst om te vallen
ik weet dat ik de controle heb

op volle snelheid schaatsend
gracieuze bochten, geen obstakels
niks houdt me tegen
ik weet dat ik de controle heb

Mijn dagen zijn hiervan gemaakt

- turbulentie
- valpartijen
- obstakels
- trage krachtmetingen
- sbIkncloir-n

Punt uit

Ik heb het niet op de punt,
hij is soms zo bruto, abrupt,
een monoloog van stilte

Ik geef niets om de punt, echt niet,
als het universum geen einde heeft,
waarom zou een zin er een hebben



Je bent nu nodig

Ik
doe mijn
best dat is
alles wat nodig is
lief

Ik
vecht voor
wat ik weet
nu is dat nodig
lief

Jij
denkt voordat
je spreekt dat
is nu nodig mijn
lief

Jij
zie het
beste in mensen
je bent nu nodig
lief





Toegang

Er is zoveel om over na te denken
een triljoen gedachten
parallele universa
gemiste kansen
gevaren om te beteugelen

In vergelijking daarmee
valt er niet veel
te voelen – alleen het moment

Misschien zal ik
dat maar

een beetje
meer
vertrouwen

Verbeeldingskracht

Uitgeput ben ik, elke dag
trots op mijn veranderingen
het beu hoe lang het duurt

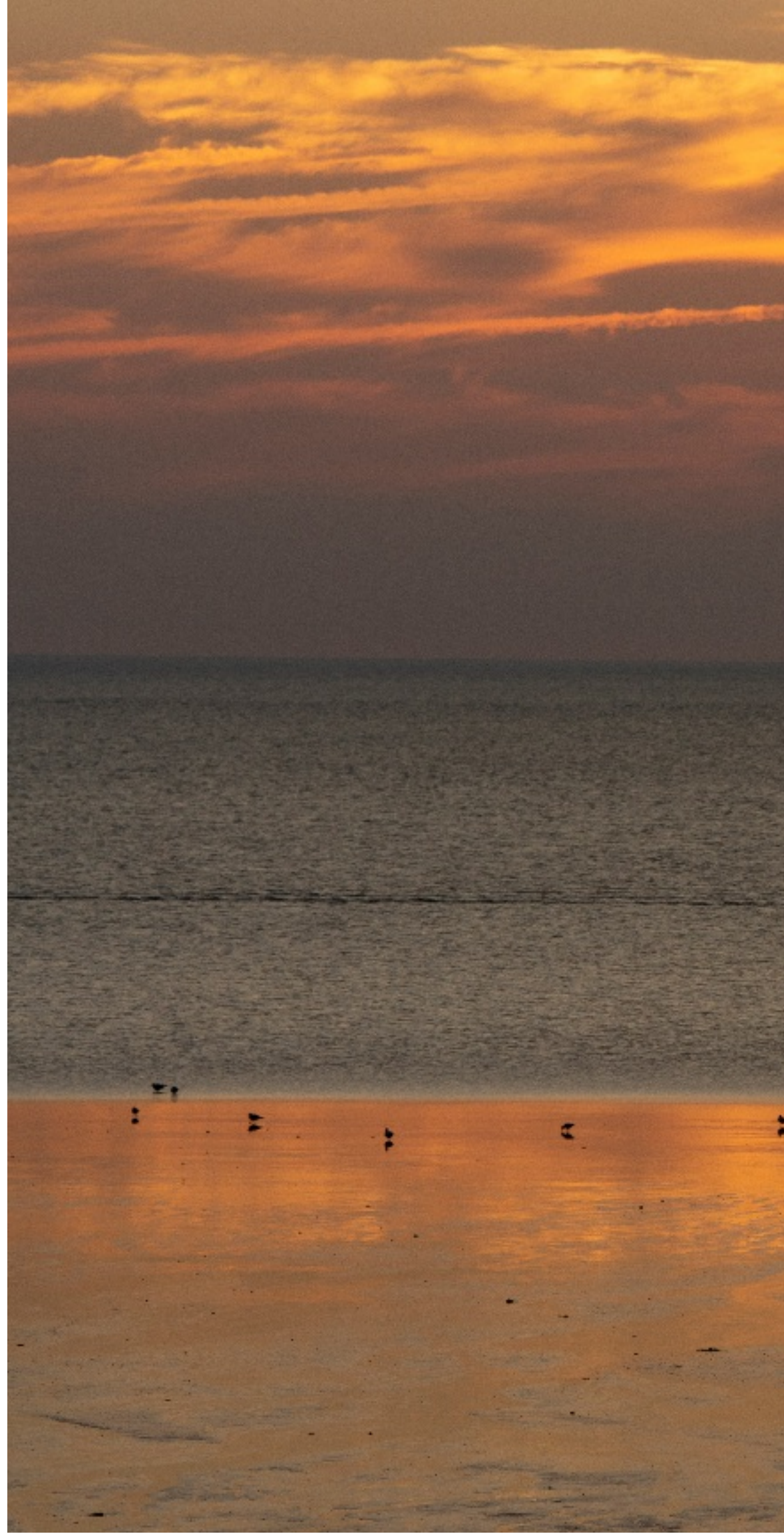
Gedichten schrijven
is een daad van verzet
een protest tegen de leegte
baas in eigen verbeelding

Doktersvoorschrift opgevolgd?

Ja

Ontkomen door schepping?

Ja





Inhoudsopgave

2	Tabula errata
3	Ochtendstond
6	Positief geheel
7	Ik ben de weg kwijt
10	Trekkkracht onbekend
11	Openbaring
13	Raak
15	Plastic verval
18	Reprise
19	Diamonoloog
21	Beste I.C.,
24	Zonder titel
25	Als ik mij was
28	Wachtend op voldoening
29	Hel
32	Blindganger
33	Punt uit
35	Je bent nu nodig
38	Toegang
39	Verbeeldingskracht

Voor meer werk van Angela zie

<https://stijfsels.wordpress.com/>

<https://unassortedstories.wordpress.com/>

Foto's

2	Het Meeuwven, Waalre, 2016
4	Het Meeuwven, Waalre, 2012
6	Noordzeestrand, Terschelling, 2018
8	Hal, Centraal Station, Antwerpen, 2017
9	Skate Centre, Strijp-S, Eindhoven, 2015 (bewerking)
11/12	Loch Toridon, Schotland, 2013
14	Messenhouder, Eindhoven, 2015 (bewerking)
16	Maasvlakte, 2016
17	Centraal Station, Utrecht, 2014
20	Noordzeestrand, Terschelling, 2012
22	Noordzeestrand, Terschelling, 2016 (bewerking)
23/24	Waddenzee, 2019
26	Waddenzee, 2017 (bewerking)
27/28	Noordzeestrand, Terschelling, 2017
30	Noordzeestrand, Terschelling, 2019
31	Detail hal, Centraal Station, Arnhem, 2016
33/34	Noordzeestrand, Terschelling, 2016 (bewerking)
36	Mallaig, Schotland, 2018
37	Moderne architectuur, Brussel, 2017 (bewerking)
39/40	Waddenzee, Harlingen, 2015

Voor meer werk van Greetje zie

<http://grekenrooi.exto.nl/>

<https://1x.com/member/gvanson/photos/latest>

